

คำวินิจฉัยอุทธรณ์
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ที่ ๒ / ๒๕๖๔
เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง
กรณีอาคารชุด

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๙๐๕๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ออกคำสั่งปรับนิติบุคคลอาคารชุด ผู้อุทธรณ์ โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบพร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่าผู้อุทธรณ์ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้อุทธรณ์ชื่อโต้แย้ง และข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ ได้ทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำอุทธรณ์ของ ผู้อุทธรณ์ รับไว้พิจารณาได้หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ ได้รับคำสั่งปรับทางปกครอง เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และสามารถใช้อธิบายอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ภายในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ตามนัยมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้และผู้อุทธรณ์ เป็นคู่กรณีที่อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารฯ ถือเป็นผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ คำอุทธรณ์จึงรับไว้พิจารณาได้

สำเนาถูกต้อง

(นายธাত্রี แก้วมงคล)
อธิบดีกรมการปกครอง

/ประเด็นที่สอง...

ประเด็นที่สอง ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของ ผู้อุทธรณ์

ประเด็นนี้เห็นว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้กระทำไปในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยอาศัยอำนาจตามประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๒) เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะในท้องที่ของตน ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๙ และในฐานะผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ รัฐมนตรีฯ จึงเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์

ประเด็นที่สาม ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จะสิ้นสุดลงเมื่อใด

ประเด็นนี้เห็นว่า มาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ อุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว กรณีนี้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงรับเรื่องการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ จึงถือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) มีหน้าที่ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่ที่ได้รับอุทธรณ์ ดังนั้น ระยะเวลา การพิจารณาอุทธรณ์จึงสิ้นสุดลง ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ประเด็นที่สี่ ผู้อุทธรณ์ ได้แย้งว่า “ผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษซึ่งเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ ทางราชการกำหนดไว้ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิเคราะห์ของบริษัทเอกชนที่เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งในวันและเวลา เดียวกัน พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ พร้อมทั้งจัดส่งผลการวิเคราะห์ ตัวอย่างน้ำทิ้งดังกล่าว มาเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ”

ประเด็นนี้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้แบ่งตัวอย่างน้ำทิ้งจากถังใบเดียวกันกับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และนำส่งตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของบริษัทเอกชน โดยบริษัทเอกชนใช้วิธีการเก็บตัวอย่าง และการรักษาสภาพตัวอย่างน้ำทิ้งถูกต้องตามหลักวิชาการ และห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ดังกล่าวของบริษัทเอกชน ได้รับการรับรองความสามารถตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ประกอบกับมีขอบข่ายการรับรองความสามารถ ของห้องปฏิบัติการทดสอบน้ำและน้ำเสียในส่วนของ การวิเคราะห์ค่าบีโอดี (Azide modification) แต่เมื่อตรวจสอบ แบบบันทึกข้อมูลผลการทดสอบค่าบีโอดีของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของบริษัทเอกชน พบว่า ตัวอย่างน้ำทิ้งที่เก็บ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา แต่เริ่มวิเคราะห์ค่าบีโอดีวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา โดยระยะเวลาตั้งแต่เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งถึงเริ่มวิเคราะห์ค่าบีโอดีเป็นระยะเวลาที่เกิน

สำเนาถูกต้อง

(นายชาติรี แก้วรอด)

นิติกรปฏิบัติการ

๒๔ ชั่วโมง ...

๒๔ ชั่วโมง ซึ่งไม่เป็นไปตาม Standard Method for the Examination of Water and Wastewater, APHA, AWWA, WEF 23rd Edition 2017 part 5210 B ข้อ 4a.1) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์ ค่าบีโอดี ให้ดำเนินการภายใน ๒๔ ชั่วโมง หลังจากเก็บตัวอย่างจึงทำให้ผลของการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน ไม่ได้มาตรฐาน ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ในประเด็นนี้ จึงไม่สามารถรับฟังได้

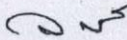
ประเด็นที่ห้า ผู้อุทธรณ์ โต้แย้งว่า “นิติบุคคลฯ มิได้เพิกเฉยและได้จัดการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอย่างเคร่งครัดมาโดยตลอด ซึ่งผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งไปตรวจวิเคราะห์มีผลดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง”

ประเด็นนี้เห็นว่า การที่จะถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ก็ต่อเมื่อผู้อุทธรณ์ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้โดยตลอด แต่จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ พบว่า น้ำทิ้งจากบ่อบำบัดน้ำทิ้ง มีค่าบีโอดี เท่ากับ ๕๗.๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว เป็นผลการตรวจสอบที่ถูกต้อง และเชื่อถือได้ เนื่องจากดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งโดยห้องปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเป็นการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและขนาด แสดงให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถรับฟังได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ทั้งนี้หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

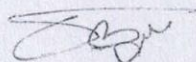

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง

(นายธাত্রี แก้วรอด)

นิติกรปฏิบัติการ